

W pierwszej połowie lat dziewięćdziesiątych XX wieku w Centralnym Ośrodku Informacji Archiwalnej trwały prace nad pierwszym modułem informatycznego systemu informacji archiwalnej. Obejmować miał on Spis zespołów, i taka była robocza nazwa bazy danych wykonanej w programie dBase, a następnie skonwertowanej do programu FoxPro. W 1995 r. była testowana w archiwach państwowych w Białymstoku, Siedlcach, Warszawie i Wrocławiu i modyfikowana pod wpływem uwag pierwszych użytkowników. Później, nazwana Systemem Ewidencji Zasobu Archiwalnego SEZAM, przedstawiona została 22 lutego 1996 r. na posiedzeniu Centralnej Komisji Metodycznej do zaopiniowania. Rzutniki multimedialne nie były jeszcze wówczas używane w archiwach, więc pokaz odbywał się na monitorach dwóch komputerów – przy jednym siedział Adam Ostrowski, autor wersji informatycznej, przy drugim Anna Laszuk, współautorka założeń merytorycznych, starając się symultanicznie pokazywać i omawiać kolejne funkcje. Nowoczesne technologie wkraczały do metodyki archiwalnej w zabytkowej Sali Balowej Archiwum Głównego Akt Dawnych – wkroczyły skutecznie, bowiem SEZAM uzyskał pozytywną opinię CKM i 29 marca 1996 r. został skierowany do stosowania w archiwach państwowych, gdzie trwa już 18 lat.

Centralny Ośrodek Informacji Archiwalnej
przy Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych

System Ewidencji Zasobu Archiwalnego SEZAM

Wersja 1.4

Podręcznik użytkownika

Warszawa dn. 25.03.1996